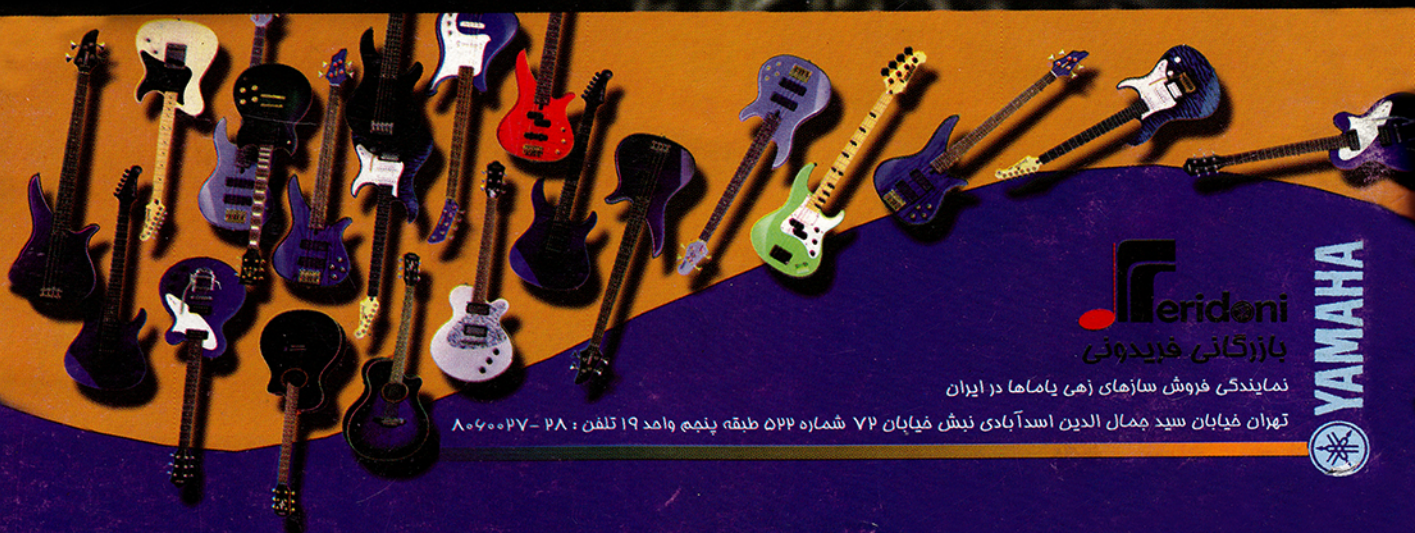

موسیقی

گفت و گوی منتهی نشده با محسن کلهر
جشنواره موسیقی نواحی رازیان جدیدی نگیرید
فریدون ناصری: شما هوچی هستید!
گزارش کاملی از ارکستر سمفونیک تهران
بهترین های سال ۲۰۰۱ به انتخاب منتقدین

درس های زندگی جرج هریسون
GEORGE HARRISON
ناگفته های مکارتنی در آلبوم جدید
موسیقی جسورانه! گفت و گو با امینم
E M I N E M

Peridoni
بازارگانی فریدونی

نمایندگی فروش سازهای زهی یاماها در ایران

تهران خیابان سید جمال الدین اسدآبادی نبش خیابان ۷۲ شماره ۵۲۲ طبقه پنجم واحد ۱۹ تلفن: ۸۰۶۰۰۲۷-۲۸

YAMAHA

در قسمت اول با سازهایی چون سرنا، لیک (نی لیک) و دوزله آشنا شدیم.

حسین حمیدی محقق برنامه توضیحاتی را در مورد هر کدام از سازها عنوان کردند و در پایان هر توضیح نوازندگان به اجرای برنامه پرداختند.

سرنا و دوزله از جمله سازهای بادی است که نواختن آن بسیار مشکل است. چرا که نوازنده در حین اجرا باید از طریق بینی خود نفس بگیرد تا صدای ساز قطع نشود. این عمل اصطلاحاً به دم کش معروف است. سرنا معمولاً از چوب ساخته می‌شود و بر روی آن هفت سوراخ وجود دارد: دوزله نیز از دو قطعه استخوان شاه پر عقاب ساخته می‌شود که به هم بسته می‌شوند و روی هر کدام شش سوراخ موجود است. هر دو این سازها توسط نوازنده چیره‌دست کرمانشاهی شاپور کمالی نواخته شد. او اضافه کرد که برای یادگرفتن دم کش سرنا مدت‌ها در کوه زندگی کرده است. موسیقی‌ای که او در آن مهارت دارد مقام‌های عرفانی، ذکر و قطعات بسیار قدیمی است.

در قسمت دوم با سازهای لاله‌وا و بالابان آشنا شدیم. لاله‌وا سازی است که بسیار به نی شبیه است. با این تفاوت که نی بین دو دندان و لاله‌وا بین دو لب نواخته می‌شود. بعد از شنیدن توضیحات در مورد آن به نواختن قطعه (کل حال) توسط ارسلان طیبی گوش فرا داریم. او پسر استاد مسلم لاله‌وا حسین طیبی است.

ارسلان این ساز را از پدر خود به امانت گرفت. او از نوازندگان خوب لاله‌وا، قره‌نی و سرنا است.

بالابان یا نرمه نی بیشتر سازی ارمنی است که البته به زبان ارمنی به آن دودوک می‌گویند بدنه آن از چوب ساخته شده و دارای هفت سوراخ است. در اجرای آن شاهد چهار نوازی بالابان‌های آلتو و باس توسط حسین حمیدی و سه تن دیگر از نوازندگان بودیم.

در انتها نیز نمایشگاهی از سازهای بادی از انواع مختلف زورنا و سرنا گرفته تا نی لیک هند، می (ترکیه)، بگو (ارمنستان)، نفیرهای مختلف، سوتک‌های سفالی و انواع کرنا و قشمه و دوزله، جفتی نی و دودوک را شاهد بودیم.

کوه نشینی و سرنا نوازی!

سازهای بادی

در کنسرت پژوهشی نیاوران

موسیقی نواحی ایران از تنوع و گوناگونی بسیاری برخوردار است. بدین جهت از جنبه‌های مختلفی قابل تامل و بررسی است. یکی از این جنبه‌ها، سازشناسی این موسیقی است. از آنجا که ریشه و خاستگاه اصلی این هنر روستاست، با توجه به توسعه و رشد روزافزون شهرنشینی و از بین رفتن روستاها، امروزه خطر نابودی و فراموش شدن این موسیقی، سازها و فرهنگ نواختنشان، احساس می‌شود.

چندی پیش یکی دیگر از کنسرت‌های پژوهشی سازشناسی موسیقی نواحی ایران و این بار برنامه‌ای مختص سازهای بادی به سرپرستی حسین حمیدی در فرهنگسرای نیاوران به اجرا درآمد. حسین حمیدی متولد سال ۱۳۳۶ می‌باشد. وی از سال ۱۳۶۰ به سازهای بادی محلی علاقه‌مند شد و بعد از پی گرفتن این راه، مطالعه عمیقی را در زمینه موسیقی محلی ایران و مخصوصاً سازهای بادی آغاز کرده است. او در این سال‌ها سفرهای مختلفی به مناطق کشور داشته و از نزدیک با خوانندگان و نوازندگان محلی آشنا شده است. وی همچنین در زمینه معرفی موسیقی محلی دست به تنظیم قطعاتی از مناطق مختلف از جمله قطعاتی در مورد رقص‌های محلی ایران، موسیقی گیلان و فارس و ساز بالابان زده است. برنامه از دو قسمت تشکیل شده بود. در ابتدا محمدرضا درویشی محقق و سازشناس موسیقی نواحی ایران توضیحاتی را در مورد وضعیت انواع سازهای محلی و مهجور ماندن آنها بیان کرد.